

berg maa aflevere ca. 1/4 af sine personlige Indkomstskatter til Københavns Kommune.

Den ærede fungerende Ordfører (Jørgen Berthelsen), det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds og den højtærede Indenrigsminister var alle inde paa, at det var en usædvanlig Fremgangsmaade at genopstille Ændringsforslag, der en Gang er forkastede. Ja, hvorfor skulde de Herrer nægte sig at sige det, naar der muligvis kunde være en eller anden, man kunde gøre Indtryk paa med en sliq Udtalelse. Samtlige tre Herrer ved imidlertid godt, at vor Fremgangsmaade er uangribelig. Noget lignende er hændt de Hundreder Gange før her paa Rigsdagen, og naar et Ændringsforslag ved anden Behandling er forkastet med 21 Stemmer mod 20, og man bagefter omredigerer det netop for at imødekomme Flertallet, kan jeg ikke se, at der med Rette kan rejses den svageste Kritik imod, at man genopstiller det. En saadan Kritik er ganske og aldeles ubeføjet. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men naturligvis, hvorfor skulde de Herrer ikke benytte dette Argument, men det virker imidlertid ikke.

Ændringsforslag Nr. 1 er det samme som det, der blev forkastet ved anden Behandling, sagde den ærede fungerende Ordfører. Det er rigtigt nok, men som den højtærede Minister bemærkede, har vi kun taget dette Ændringsforslag med, fordi vi alligevel skulde stille Ændringsforslag. Vi fandt, at det var at drive den mellemkommunale Beskatning alt for vidt ud, og hvis man gaar saa vidt, vil det føre Konsekvenser med sig, der vist vil være ubehagelige for alle Parter, blandt andet kan jeg ikke se, hvorfor man saa ikke under den mellemkommunale Beskatning skulde inddrage Prioritetsrenter, som Kapitalister og Institutioner særlig i Byerne indkasserer fra Debitorer særlig paa Landet. Alle er vist derfor i Grunden interesserede i, at man tager sig lidt i Vare for at faa denne mellemkommunale Beskatning, som vi taler saa meget om, udvidet i den Grad, som foreslaaet, ved at inddrage Bestyrelsesmedlemmer, Repræsentanter og lignende.

Den ærede fungerende Ordfører sagde, at det subsidiære Ændringsforslag havde ikke været drøftet i Udvalget, og jeg fik det Indtryk, at der deri skulde ligge en lille Kritik mod Ændringsforslagsstillerne. Ogsaa dette er ganske uberettiget, saa snart vi i Gaar havde bestemt, at vi vilde genoptage Ændringsforslagene, i ændret Form for det væsentligstes Vedkommende, underrettede jeg den fungerende Ordfører, der ogsaa fungerer som Formand, idet han har været

Sekretær i Udvalget, derom, idet jeg føjede til, at hvis han ønskede i den Anledning at sammenkalde et Udvalgsmøde, stod det ham jo frit for. Der er givet den fungerende Ordfører al Underretning i den Henseende, og det er hans Skyld, hvis det er en Fejl, at Udvalget ikke har drøftet det. Det kunde være drøftet i Formiddags, og havde denne Drøftelse krævet mere Tid, kunde Sagen være gaaet ud af Dagsordenen. I den Henseende kan jeg ikke modtage den allerfjerneste Bebrejdelse.

Men jeg er egentlig taknemmelig for en anden Udtalelse af den ærede fungerende Ordfører om dette subsidiære Ændringsforslag, idet han erkendte, at det var rationelt og begrundet og rimeligt, at efter at vi nu ved anden Behandling havde indført, at der skulde være et skattefrit Minimum for en hel Del af disse Personer, der blev Genstand for den mellemkommunale Beskatning, var det egentlig rationelt at udvide det til alle. Den ærede fungerende Ordfører mente ikke, at Beløbet skulde være saa højt som 3,500 Kr., men derom var Flertallet jo enigt, og ogsaa den ærede Ordfører gik med til, om jeg end ikke tror, det var med særlig Lyst, at forhøje de 2,500 Kr. til 3,500 Kr. Men naar det er rigtigt i de Tilfælde at have et skattefrit Beløb paa 3,500 Kr., saa er det sikkert ogsaa rigtigt i andre Tilfælde, saa meget mere som mange af dem, der er Tale om i det 1ste Punktum af § 1, dem, der er med inde under den mellemkommunale Beskatning i Henhold til Loven af 15. Maj 1903, for en væsentlig Del er Folk, som har deres Hovedindtægt netop i Erhvervs-kommunen, Læger, Sagførere o. s. v., som har deres Kontorer og Konsultationslokaler i Erhvervs-kommunen. Og er det rigtigt overfor den nye Kategori af Personer, som her er Tale om, som i mange Tilfælde har en betydelig Indtægt i Opholdskommunen eller i hvert Fald udenfor Erhvervs-kommunen, at sætte et skattefrit Beløb, saa er det saa meget mere rigtigt overfor mange af de tidligere under mellemkommunal Beskatning inddragne Personer. Men den Udtalelse af den ærede Ordfører tager jeg til Indtægt, og jeg glæder mig over, at han var i Besiddelse af den Retfærdighedssans, at han vilde indrømme, at naar man først er inde paa den Bane at have et skattefrit Beløb for dem, som nu kommer med, saa er det rationelt at have det for alle. Jeg vil ud fra den Betragtning yderligere anbefale, at det subsidiære Ændringsforslag vedtages, hvis de andre skulde blive forkastet, hvad jeg jo ikke haaber.